

Fietsreis Zuid-Afrika Kaapprovincie Gardenroute 3 t/m 27 november 2007

door Han Mellaard

In de periode 3 tot en met 27 november hebben wij een fantastische fietsreis gemaakt in Zuid-Afrika. Wat we hebben meegemaakt leest u in het complete reisverslag.

De voorbereiding:

Allereerst een reisgids aanvragen bij Cycletours in Amsterdam. Na deze te hebben ontvangen een keuze gemaakt voor bovenstaande reis.

Hierna een boeking gedaan en na verloop van tijd bericht ontvangen dat de reis zou doorgaan en of ik alvast een gedeelte van het reisgeld wilde overmaken en het restant zes weken voor vertrek. In de tussentijd een afspraak bij de GGD in Spijkenisse gemaakt om een vervolgprik voor Hepatitis A, zodat ik hier voor 25 jaar vanaf ben. Ook nog mijn huisbank (RABO) gebeld om de Zuid-Afrikaanse Rand te bestellen.

Tien dagen voor vertrek de reispapieren in huis, met hierbij ook de lijst met het aantal deelnemers. Snel even kijken hoeveel deelnemers en of er nog mensen zijn die ik misschien van voorgaande reizen kende. Helaas maar één bekende naam en dat bleek achteraf ook nog een ander. De groep is wel mooi verdeeld, namelijk acht vrouwen en acht mannen. Bij de reisdocumenten zit ook een E Ticket en aangezien we met onze Nationale trots de KLM zouden vliegen, is het mogelijk om vanachter mijn PC zelf een instapkaart te maken, dit scheelt weer tijd bij het inchecken.

Ik besluit om een fiets te huren in Afrika. Dit in verband met de kosten en het ongemak hier met het meenemen en het inpakken van de fiets in een fietsdoos op Schiphol en het risico dat je fiets tijdens het vervoer in het vliegtuig beschadigt. Afspraak met mijn vrienden Wil en Jan gemaakt om me naar Schiphol te brengen.

Bij de koffer inpakken een lijstje gemaakt met alle dingen die ik beslist niet mocht vergeten; zo gezegd zo gedaan, nog een laatste controle en ik kan vertrekken.

Zaterdag 3 november

Mijn vrienden zijn al vroeg bij me om op tijd op Schiphol te zijn. Gelukkig is er die dag weinig verkeer, auto in de parkeergarage gezet en op naar de check-in balie. Eerst de koffer nog even laten sealen en in de rij bij de balie. Deze is toch wel redelijk lang, maar gelukkig gaat dat snel, omdat iedereen in deze rij al een instapkaart heeft. De koffer bij de KLM medewerkster op de bagageband gezet (gelukkig niet te zwaar) en hier krijg ik ook de kaart met de instaptijd en het gate nummer. En ik kan vertrekken. Eerst nog bij een barretje in de vertrekhal een kopje koffie met mijn vrienden drinken, afscheid nemen en

daarna op pad naar de gate. Na nog een laatste controle bij het instappen, zoek ik een plaats in het vliegtuig. Meestal wacht ik tot iedereen uit de slurf is verdwenen en op zijn plaats zit, zodat ik kan controleren of er nog een plaats open is met extra beenruimte en ja hoor die is er nog. Daar ik nog redelijk lange benen heb, is het toch wel lekker als je dan op een vlucht van 10 en een halfuur een beetje comfortabel kan zitten. Na een vertraging van 15 minuten de lucht in. Al snel na het vertrek met de maaltijd begonnen en hier merk ik al gauw dat het toch wel een beetje krap is op mijn plaats. Na bemiddeling van de afgebeelde stewardess, kan ik op de plaats gaan zitten die ik van tevoren heb gezien. In ieder geval beenruimte genoeg. Na een voorspoedige vlucht landen we op tijd in Kaapstad. Hier worden we verwelkomd door Monique, onze reisleidster voor deze reis, voor mij een weerzien, voor de anderen een eerste kennismaking. Hier maak ik ook voor het eerst kennis met de andere reisgenoten. Na in het hotel aangekomen te zijn, drinken we gezamenlijk wat en nadat de kamerindeling bekend is ons bedje opgezocht; het is n.l. in de tussentijd al zondag.

Zondag 4 november

Ons onderkomen de komende dagen, de Saasveld Lodge aan de Kloof St. ziet er goed uit.'s Morgens bij het ontbijt (niet al te vroeg) met een lijst erbij namen oefenen van de rest van de groep, Chris en Carlaa, Peter en Mirjam, Chris en Dymvia, Leo en Corrie, Alje en Hanneke, Trees, Kitty, Marjan, Hans en Hansie. Na het ontbijt met z'n allen in de Sprinter, onze bus gedurende deze reis en op naar het Waterfront (de oude haven) en hier eerst gezamenlijk een kopje koffie drinken. We spreken af om op tijd weer bij de Lodge terug te zijn. Hierna gaat een ieder zijn eigen weg, voor mij is dat samen met Hans en Trees. In overleg wat we

deze dag wilden doen is Tafelberg en indien mogelijk Robbeneiland, op naar het bespreek bureau van Robbeneiland. Hier blijkt al snel dat het vervoer met de boot naar het eiland voor deze dag al is volgeboekt en dat het vanwege de harde wind vandaag niet doorgaat en dat alle boekingen een dag opschuiven. Dus helaas voor ons geen eiland bezoek. Dan maar kijken of de Tafelberg mogelijk is, maar deze is in de wolken gehuld, misschien nog later op de dag. In het havengebied rondgewandeld, genoten van allerlei muziekgroepen, de inwendige mens versterkt en een bezoek aan het Zee-aquarium gebracht en tussendoor ook nog een verloopstekker voor mijn scheerapparaat en Ipod gekocht. Laat in de middag besluiten we om terug te wandelen naar de Lodge. De Tafelberg is nog steeds in nevelen gehuld, dus dat is deze dag geen optie. Vanuit mijn kamer nog even een vriend bellen die vandaag bij de grootte club verwelkomd wordt (helaas is deze club niet erg gul) memorabele leeftijd 65 jaar. Na in de lobby weer verzameld te hebben, op naar het restaurant van de Maestro's on the beach, met uitzicht op de haven. Hier met z'n allen genieten van het kennismaking diner, is heel gezellig. Na afloop weer terug naar de Lodge en snel de kamer opgezocht om in mijn mandje te kruipen.

Maandag 5 november

Al vroeg aan het ontbijt. Met Hans, Hansie en Trees afgesproken wat we deze dag wilden doen. Als eerste naar de botanische tuin Kirstenbos; dit is op loopafstand. Na een tijdje rondgewandeld te hebben, is ineens de Tafelberg zichtbaar. Er is ons verteld als je hem ziet moet je er gelijk naar toe. Dus springen we in een taxi en laten we ons aan de voet van de berg brengen. Na gebruik van mijn creditcard voor de aanschaf van de kaartjes voor de cabine lift (wachttijd viel mee) met de lift naar boven. Hierin is een draaiplateau, zodat je rondom uitzicht hebt. Boven aangekomen besluiten we om een korte wandeling te maken. Deze wordt wat langer dan de bedoeling is, maar al met al wel heel erg mooi. Vanaf de berg kunnen we Robbeneiland wel zien liggen, dit maakt het nog een beetje goed. Na het nog versterken van de inwendige mens, het is in de tussentijd toch weer een beetje nevelig geworden, met de kabelbaan naar beneden. Hier weer met een taxi terug naar de Lodge. De rit is wat duurder dan de heenreis (de slimmerik heeft zijn taximeter niet aangezet), maar na enig onderhandelen zijn we hier toch uitgekomen. Afspraak om 19.00 uur in de Lobby om met z'n vieren te gaan eten, het wordt de Italiaan aan de Long St. Heerlijk gegeten en het is weer gezellig. Terug op mijn kamer de muziek van mijn Ipod opgezet en nog even een Sudoku gemaakt voor het slapen gaan, de volgende dag is er namelijk de eerste fietsdag.

Dinsdag 6 november

Na het ontbijt iedereen in sportkleding nog zonder koffer, omdat we hier nog zouden terugkomen voor een overnachting. Verzamelen bij de Sprinter met aanhanger met daarop de fietsen voor een transfer naar Kaap de Goede Hoop van 80 km. Bij de Kaappunt aangekomen de fietsen van de aanhanger gehaald en gereedgemaakt voor de eerste fietsdag. Nog even naar de punt gelopen, wat een enorme toeristische trekpleister is. Hier nog wat foto's gemaakt en op weg naar Houtbaai. Na ongeveer 250 meter een klapband, teruggelopen naar Monique en hier een nieuwe binnen- en buitenband gestoken (de rest van de vakantie geen probleem meer met mijn huurfiets) en daarna mijn route weer vervolgd.

Natuurreservaat Kaap de Goede Hoop is wereldbekend. In dit gebied dat bijna 8000 ha groot is, groeien meer dan 1800 plantensoorten in het plantenrijk dat Fynbos heet. Heide, Protea's, wilde Geranium, Aronskelk en vele andere soorten. Hier komen ook de Baviaan, de

Elandantiloop en de Bontebok voor. Na 50 km komen we aan op een grote parkeerplaats bij een winkelcentrum aan de voet van Chapman's Peak, 592 hoog. Het is oorspronkelijk de bedoeling dat we hier overheen zouden fietsen, maar vanwege werkzaamheden i.v.m. het aankomende WK voetbal is dit niet mogelijk. Dus hier de fietsen weer op de aanhanger, maar het wachten is nog op Trees. Op het moment dat Monique besluit om de aanhanger af te koppelen om te gaan zoeken, komt ze met een Zuid-Afrikaan aanfietsen. Ze is ondanks de routebeschrijving de weg kwijtgeraakt (de rest van de vakantie niet meer gebeurd). Weer op weg naar Kaapstad, terug naar de Lodge. Om 19.00 uur met Hans, Hansie en Trees op zoek naar een restaurant welke we de vorige avond op steenworp afstand van de Lodge gezien hebben. Het wordt Arnold On Kloof. Daar kom ik ook nog toevallig een knul tegen waar ik naast in het vliegtuig heb gezeten en die voor zijn werk naar Kaapstad moest. Tijdens het diner onthul ik aan mij tafelgenoten dat ik de andere dag jarig zou zijn. Op dat moment besluit ik ook om te trakteren.

Het is een geweldige tent, heerlijk gegeten met z'n vieren voor € 68,00; erg leuk. Hierna terug naar de Lodge om weer mijn bed op te zoeken.

Woensdag 7 november

Al vroeg wakker, koffer herschikken, deze moest vandaag mee voor het vervolg, snel ontbijten en opzoek naar een bakker. Monique is deze ochtend al vroeg aanwezig zodat ik aan haar kan vragen waar er een bakkerij is. "Waarom?" wilde ze weten. "Ik ben vandaag jarig", enig ongeloof en vervolgens "het is hier dicht in de buurt". Het wordt Caramello's, voor heel de groep gebak gekocht en weer terug naar de Lodge. Hier krijg ik van Monique (enigszins van de verbazing bekomen) een dikke knuffel. In de tussentijd is iedereen al in de hal aanwezig, zodat we alles in de trailer kunnen pakken. Eerst nog een transfer naar

Tulbagh en vanaf hier op de fiets naar Worcester ong. 50 km.

Vandaag passeren we de Breede rivier het gebied Rio de Nazaret, door de Portugezen zo genoemd. De Hollandse zeelieden gaven het een andere naam de Breede Rivier Vallei.

We overnachten hier op de Spa Goudini Camping. In de tussentijd heeft iedereen zijn tent gekregen en heeft Monique de corvee-indeling bekend gemaakt. Mijn maatje in deze is Kitty. Dit betekent, dat wanneer je aan de beurt bent er geholpen moet worden bij het bereiden van de avondmaaltijd, 's morgens tafeldekken voor het ontbijt en de afwas. Na het avondeten nog een bakje koffie en wat nakletsen met een borreltje er bij over de dag. Met een voldaan gevoel de tent opgezocht en lekker pitten.

Donderdag 8 november

Vandaag vroeg opstaan, toiletteren, tent afbreken, ontbijten, aanhanger inladen met onze spullen en we kunnen vertrekken. Iedere morgen wordt de route van de dag door Monique doorgenomen en tevens verteltze, waar ongeveer de stop is. Dit hele ritueel herhaalt zich op iedere fietsdag. We gaan (van Worcester naar Villiersdorp 70km) een rustige rit langs de glooiende heuvels van de Breede rivier vallei. We fietsen over een kleine bergpas naar de Overberg en de Vallei en we overnachten op de camping van Villiersdorp Caravan Park. De slapende schoonheid van de Overberg wordt

Villiersdorp ook wel genoemd. Omringd door bergen en heuvels waar vele appelbomen en wijnstruiken groeien. Het dorp werd in 1843 door Veldkornet P. de Villiers op diens boerderij "Radyn" gesticht. Zijn dochter trouwde een arme varkensboer De Graaff. De twee zonen die uit dit huwelijk ontsproten, waren zeer belangrijk voor het ontstaan van Villiersdorp. Ze investeerden in de ontwikkeling van het dorp en bouwden ondermeer een kerk en een school.

Vrijdag 9 november

Villiersdorp - Stellenbosch (70km). De route naar Stellenbosch gaat langs befaamde wijnlandgoederen en de groene vallei van Franschhoek. We krijgen vandaag ook de Franschhoek bergpas voor onze kiezen een pas van zeven en halve kilometer klim met prachtige vergezichten. Na Franschhoek gaan we via de Helshoogte bergpas naar beneden richting Stellenbosch. We overnachten op Mountain Breeze Caravan Park. De Franschhoekpas werd door gedisciplineerd gestrafte soldaten gebouwd. Ze noemden deze plek 'Paradijs der vagevuur'. De felle zon, intense hitte en bittere kou tormenteerden hun lichamen,

maar tegelijkertijd waren ze onder de indruk van de prachtige vergezichten over de twee valleien. De brug (1823) over de DuToit rivier is vernoemd naar Jan Joubertsgat die in de stroming van de rivier zijn leven verloor. Na de afdaling van de eerstgenoemde pas (het is in de tussentijd gaan regenen) komen we aan bij het Hugonoten monument, dat ik samen met Hans ga bezichtigen. Tussen 1688 en 1690 vestigden de eerste Franse Hugonoten zich in de Vallei van Franschhoek. Ze vluchten naar Zuid-Afrika omdat ze in Frankrijk werden vervolgd vanwege hun religie. Ze noemden het toevluchtsoord 'Le Quartier Francais' of te wel de Franse Hoek. Het koele klimaat in de vallei was vergelijkbaar met dat van hun eigen land en vele Hugonoten begonnen met het verbouwen van druivenstruiken voor de wijnbouw. Hun kennis over de wijnproductie heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de kwaliteit van de Zuidafrikaanse wijnen. Langs de weg naar Stellenbosch Paarl zijn vele oude wijnlandgoederen te zien. Het Hugonoten Monument is gebouwd in 1938 om te herdenken dat 250 jaar geleden de eerste Hugonoten hier aankwamen. Later deze dag ben ik nog aangereden door een vrachtwagen met aanhanger, geladen met boomstammen, waarvan er achter op de aanhanger er 1 een beetje verder uitsteekt, zodat deze me nog net raakt en ik plotseling op de grond lig. Gelukkig is het goed afgelopen en kan ik na het recht zetten van mijn stuur weer verder fietsen. Na een tijdje komt Monique ons voorbij en even verderop stopt zij, waar ze mijn opgelopen schaafwonden kan verzorgen. Op het eind van de vakantie is dat weer allemaal genezen.

Zaterdag 10 november

Stellenbosch-Kleinmond (78 km). We fietsen naar Somerset-West en vandaar voor een schitterende tocht langs de kust, via Vals Baai, richting Kleinmond, tussen de bergen en de oceaan in. De uitzichten zijn vaak prachtig. De omgeving van Somerset-West werd voor het eerst bezocht in 1657, waar de V.O.C. expeditie een kleine Hottentot clan (Khoikhoi) tegen het lijf liep. De oorspronkelijke bewoners spraken zo vol lof over hun huisland dat de Hollandse zeevaarders, enigszins humoristisch en tegelijkertijd met een nostalgisch gevoel,

het gebied Hottentot Holland noemden. De bergreeks draagt nog steeds deze naam. Het land werd destijds voor R 1500 aan goederen van de Hottentotten gekocht. De pioniers bouwden er schitterende boerderijen en in 1817 werd er een kerk opgericht. Drie jaar later stichtte men het dorp Somerset ter ere van de gouverneur Lord Charles Somerset. Het bijvoegsel West gebruikte men om verwarring met een andere nederzetting met dezelfde naam in de Oost-Kaap te voorkomen. Onderweg stoppen we ook nog in Gordon's Bay, waar we een terrasje opzoeken en waar we in de zon genieten van een hapje en een drankje. Later op de dag komen we ook nog een groep Bavianen tegen en dit gewoon langs de kant van de weg.

Later op de dag brengen we ook nog een bezoek aan een Pinguin kolonie. In Kleinmond overnachten we op het Palmiet Caravan Park.

Zondag 11 november

Kleinmond-Hermanus (42 km). Vandaag fietsen we naar Hermanus en blijven we de kust volgen. Tussen mei en december komt de Zuidelijke Noordkaper met name hier haar walvisbaby's baren. De beelden van spelende jonge en volwassen walvissen zijn fascinerend. Hermanus, waar wij op het Onrus River Holiday Resort overnachten vormt het walviscentrum van Zuid-Afrika en we blijven hier dan ook een dag extra om te genieten van de walvissen en het havenstadje.

Maandag 12 november

Rustdag in Hermanus, dit is een langgerekt dorp langs de kust gebouwd. De stad is vernoemd naar een leraar en herder Pieter Hermanus. Rond 1830 viste hij iedere zomer aan de kust terwijl hij zijn schapen liet grazen. Velen volgden zijn voorbeeld, werden aangetrokken door de grote hoeveelheden vis die men kon vangen. De kleine natuurlijke haven was een perfecte plaats om vissersboten af te meren. Anderen zagen mogelijkheden om de vele schelpen tot kalk te vermalen en te verkopen. Langzamerhand groeide hier een nederzetting met huizen, winkels en hotels. De oude huizen zijn allemaal wit geschilderd met schelpenkalk. De daken zijn gemaakt van het riet afkomstig uit de lagoon. Naast de visvangst en de prachtige ligging van Hermanus is het plaatsje de laatste jaren befaamd geworden als de plek waar de walvis in alle rust geobserveerd kan worden. Ten noorden van Hermanus, aan de voeten van de bergen, ligt het Fernkloof Natuur Natuureservaat. Er loopt een route door het park dat een prachtig panoramisch uitzicht geeft over Hermanus en de zee. Verschillende wandelpaden zijn uitgezet om de natuurliefhebber dicht bij de vogels, het wild en bloemen te brengen. We besluiten deze morgen om met z'n allen - met uitzondering van Hansie - de zee op te gaan met een bootje om walvissen te spotten. Voor een aantal van ons viel dit een beetje tegen, want die kregen last van zeeziekte. Na weer aan land gekomen te zijn, vanuit Onrus langs de kust naar Hermanus gewandeld en hier de dag op geheel eigen wijze doorgebracht.

Dinsdag 13 november

Hermanus-Bredasdorp (100 km). We fietsen vandaag langs de Kleinrivier-lagoon met zijn lepelaars en flamingo's naar Stanford en via de Akkedis bergpas naar Bredasdorp, dwars door de Overberg met zijn golvende heuvels, baltsende kraanvogels en fraaie vergezichten. Deze dag worden we ook voor het eerst geconfronteerd met grondpad.

Het gebied waar we vandaag doorheen fietsen, waar de boeren hoofdzakelijk van graan en schapen leven. De eerste schapen, merino's, voerden men in 1789 uit Holland

in en werden met het inheemse schaap gekruist. Tegenwoordig wordt hiet wol geproduceerd van een zeer goede kwaliteit. De Overberg zoals dit gebied heet, wordt ook wel de graanschuur van Zuid-Afrika genoemd. Elk jaargetijde verandert de kleur van het landschap. Groen in het voorjaar, goudgeel in de zomer en in de herfst en winter bruin van de omgeploegde grond. In de zomer komen hier duizenden ooievaars en kraanvogels om de winter in Europa te ontvluchten. We overnachten op Suikerbos Caravan Park. Vanuit Bredasdorp zijn we in de avond met de hele groep inde sprinter naar Cape Agulhas gereden. Dit is de plaats waar de Atlantische en de Indische oceaan bij elkaar komen. Tevens hebben we op dit unieke punt een restaurant opgezocht en hier genoten van de Zuid-Afrikaanse keuken.

Woensdag 14 november

Bredasdorp-De Hoop (55 km). Het eerste gedeelte rijden we langs boerderijen met graanvelden en veel grondpad Langzaam verandert het landschap en gaat het over in de natuurlijke vegetatie van Fynbos. Eenmaal binnen de poorten van het natuurreservaat 'De Hoop' treffen we een bijzondere natuur aan. Kleurrijke planten met uitbundige vogels, zoals de suikerbosvogel. Dit is ook het gebied van de bijna uitgestorven bergzebra en bontebok. Eind van de middag komen de ouders en een nichtje, die ook in Zuid-Afrika leven bij Monique op bezoek. Ze zijn een aantal dagen onze gasten. We overnachten op De Hoop Nature

Reserve.

Donderdag 15 november

Rustdag met een wandeling/excursie door dit indrukwekkende natuurgebied. De Hoop natuurreservaat is een van de meest waardevolle gebieden in de Kaapprovincie en is ongeveer zo groot als de provincie Utrecht. Niet alleen de dieren en planten op het land worden beschermd, maar ook de hele kust. De rijkdom aan flora en fauna is ongekend en in dit gebied krijgt men een goede indruk hoe de zuidkust van Zuid-Afrika er vroeger uitzag. Het natuurgebied ligt voor een belangrijk deel op zeer oude zandduinen die bijna vijf miljoen jaren geleden ontstaan zijn. Langs de kust liggen de jonge

zandduinen soms meer dan honderd meter boven de zeespiegel. Vroeger dwaalden hier leeuwen rond, maar die zijn door de komst van de Hollanders verdwenen. Evenals de inheemse bevolking, de Strandlopers of Khoikhoi. Nu loopt er nog steeds wild, zoals de bontebokken, bergzebra's en allerlei andere dieren die in hun natuurlijke omgeving grazen. In de vele getijde poelen aan de zee zijn zeeanemonen, zeesterren, inktvissen en talrijke vissen te zien. De grillige kust wordt nog altijd door de oceaan getergd en er zijn vele boeiende voorbeelden te zien van deze eeuwige voortdurende erosie.

Vrijdag 16 november

De Hoop-Swellendam (75 km). Vandaag over heuvelachtig terrein met veel grondpad naar de handaangedreven veerpont, die ons over de Breede Rivier brengt, zodat we onze weg naar Swellendam kunnen vervolgen. Het pontje over de Breërivier is de enige handaangedreven pont in Zuid-Afrika. Nog dagelijks vervoeren zij vee, auto's, trekkers en mensen. De Breërivier zelf vindt zijn oorsprong in de bergen bij Worcester en mondt uit in de Indische oceaan. Vijftig kilometer van het veerpontje af. We overnachten op Swellendam Municipal Caravan Park, dit is een mooie camping met vele oude eiken. Swellendam is een van de oudste steden in Zuid-Afrika. Gesticht in 1746 en vernoemd naar de toenmalige gouverneur H. Swellengrebel en diens vrouw Helena ten Damme. Het stadje heeft verschillende historische gebouwen in Kaap-Hollandse en Victoriaanse stijl. Het Drosdy museum geeft een boeiend overzicht van het verleden. Zoals de korte geschiedenis van de Swellendamse republiek die 91 dagen duurde en niet groter was dan twintig huizen,

verspreid over de vallei. Aan de rand van de stad ligt de Langeberg reeks en de bergtoppen boven de stad worden van oost naar west De acht uur Top, Negenuur Top, Tienuur Top, Elfuur Top, Twaalfuur Top en de Eenuur Top genoemd. De tijd kan namelijk bepaald worden op de manier waarop de schaduw over de bergtoppen valt. Swellendam heeft twee natuurreservaten. Het Merlot bergreservaat en het Bontebok park.

Zaterdag 17 november

Swellendam-Ladismit (125 km). Vandaag zijn Gerard en Rita 25 jaar getrouwd, dus even bellen om te feliciteren en een beetje bij te kletsen. We fietsen langs de bergen naar Suurbraak, een kleurrijk dorpje. Daarna moeten we de Tradouw bergpas over en komen we bij Barrydale in de Klein Karoo. Dit gebied is een semi-woestijn met een ruige en gevarieerde vegetatie. De Klein Karoo kenmerkt zich door de uitgestrekte velden met de zgn. 'koppies'. Afgeplatte heuvels. We rijden naar Warmwaterberg. Een warmwaterbron in het midden van nergens. Na 75 km, samen met Hans stoppen bij Ronnie's Sexshop. Dit is niet wat jullie denken, het is gewoon een winkel ergens midden in de woestijn, waar gelukkig van alles te koop is. Het is namelijk een erg warme dag, we slaan hier dan ook

het een en ander naar binnen. Nadat we gezamenlijk hebben besloten om de laatste 50 km ook te fietsen, wat niet echt gebruikelijk is. Monique gedag gezegd, de rest van de groep is nog niet gearriveerd, wij weer op weg voor het laatste stukje. Het is een prachtig laatste stuk, heb het niet graag willen missen, maar door de warmte is het wel erg zwaar. Hans is op een gegeven moment door zijn drinken heen, maar gelukkig kan ik hem nog van dienst zijn. Gelijktijdig arriveren we met de rest van de groep in de Sprinter met aanhanger bij het LeRoux Guesthouse in Ladismit. Hier slapen we in kamers en met het eten kunnen we gewoon aanschuiven. Al met al is het een enerverende dag geworden.

Zondag 18 november

Ladismit-Oudtshoorn (105 km). We fietsen vandaag over twee bergpassen en door de semi-woestijn naar Oudtshoorn. Wederom is het weer een warme dag geworden, dus zaak om goed te drinken. Vandaag heeft Marjan goede benen en fietst zodoende met Hans en mij mee. We bezoeken het missiedorpje Amalienstein. Vandaag krijgen we 40 km betonweg voor onze kiezen. De Veder Baronnen van de Kleine Karoo werden ze genoemd. De boeren die een kapitaal verdienden aan struisvogelveren of zoals de Afrikaner het zegt Voëlstruise. Ze leefden als prinses in hun 'paleizen', waarvan sommige thans voor het publiek openstaan. Eind vorige eeuw waren er bijna driekwart miljoen struisvogels in de Klein Karoo.

Van 1870 tot aan de Eerste Wereldoorlog was er een grote vraag naar deze veren, maar door de oorlog stortte de markt in elkaar en gingen er vele boeren bankroet. De stad die verrees uit de floreerende handel, Oudtshoorn, bleef bestaan en groeide gestaag. Meer dan honderd jaar later is deze stad nog steeds het struisvogelcentrum van Zuid-Afrika of zoals sommige het graag zien van de wereld. De stad is ver-noemd naar oud-gouverneur Baron Pieter van Rhee de van Oudtshoorn en in 1847 opgericht aan de oevers van de Grobbelaarsrivier. Tevens is deze plaats bekend om zijn Congo grotten. Een enorm grottenstelsel met kamers van bijna honderd meter lang en 15 meter hoog. Er zijn vele speleologische wonderen te zien in allerlei bizarre druipsteenvormen, zoals een negen meter hoge stalagmiet van 150.000 jaar oud. De grotten werden al gebruikt door de Khoikhoi als onderdak. De rotswanden zijn beschilderd met tekeningen van wilde dieren. Voor eeuwen lang waren de grotten alleen bekend aan de vleur-muizen. De versteende skeletten van de vleermuizen in transparante kalk zijn nog te vinden in de 'Vleermuizen'begraafplaats'. We overnachten op Kleinplaas Caravanpark.

Maandag 19 november

Broer Adrie wordt vandaag ook verwelkomd bij de grote club, dus even bellen om te feliciteren. We hebben weer een rustdag, zodat een ieder zijn dag zelf kan invullen. Voor mij betekent dat kaarten kopen voor het thuisfront, deze volschrijven met mijn verhaal, ze bij het postkantoor afgeven en daar voorzien van de juiste zegels. Museumbezoek, wat door het stadje rondwandelen - het is tenslotte mooi weer - een terrasje pikken en weer terug naar de camping wandelen. Hier zie ik voor het eerst een struisvogelei. Wat een joekel van een ei is dit zeg. Monique vertelt dat deze eieren wel een gewicht van 120 kilo kunnen dragen en prompt gaat ze er boven opstaan. Geen enkel probleem voor het ei om het gewicht te dragen. Een van de deelnemers heeft Monique toegezegd dat hij vandaag zou koken en zo gebeurde dat Alje met hulp een heerlijke rijstmaaltijd heeft gemaakt.

's Avonds gaan we met z'n allen naar een theatervoorstelling van een toneelgroep, het stuk heet Journey to Kannaland Het is een verhaal over de geschiedenis van een bepaald gebied in Zuid-Afrika, de rode draad is de ontworsteling van de slavernij.

Dinsdag 20 november

Oudtshoorn De Rust (56 km). We fietsen vandaag langs verschillende struisvogelboerderijen richting de Swartbergen, de scheidingslijn tussen de kleine Karoo en de grote Karoo. Tevens brengen we een bezoek aan de Congo-grotten. Hier hoeven we maar een kleine omweg voor te maken. Het tweede deel van de route is glooiend en gaat langs de voet van deze bergketen met mooie vergezichten over de uitgestrekte valleien. We overnachten op een kleine camping Sunset Karavaan Park in het pittoreske dorpje De Rust. In de avond Gerard even bellen, is namelijk jarig, even feliciteren.

Woensdag 21 november

De Rust-Uniondale (83 km). We fietsen nog een dag door de verlaten en eindeloze semi-woestijn, waar bomen schaars zijn en de dorre vegetatie de woestheid van het land weerspiegelt. We komen af en toe een dorpje tegen, waar de kruidenier, tevens pomphouder, postkantoor en kroeg is. De desolaatheid van de Karoo is indrukwekkend. Vandaag is het weer omgeslagen, in de middag begint

het te regenen. Ik heb het inmiddels koud gekregen en besluit dan om alleen door te rijden naar Uniondale. De Klein Karoo is ongeveer 250 km en wordt omgeven door bergen. Aan de noordzijde het Swartgebergte en in het zuiden het Outiniqua gebergte. De vegetatie is ruig en alleen geschikt voor schapen en struisvogels. De zomers zijn er heet en de winters erg koel. In vergelijking met de Grote Karoo valt er relatief veel regen en sommige stukken zijn dan geschikt om wijnstokken en fruitbomen te verbouwen. Maar over het algemeen overheersen zon en droogte deze contreien. We overnachten in The Townhouse Guesthouse. We krijgen hier weer een kamer aangewezen en kunnen voor het avondeten gewoon aan tafel gaan zitten.

Donderdag 22 november

Uniondale Knysna (100 km). Het heeft de hele nacht geregend en dat doet het nog steeds. Vandaag staat op het programma dat we weer zouden oversteken naar de kust over de Prince Alfred bergpas en deze pas bestaat alleen maar uit grondpad. Daar de regen nog steeds met bakken uit de hemel komt, is na overleg besloten dat het niet verstandig is om te gaan fietsen. Dus na het ontbijt fietsen op de aanhanger en op weg naar Knysna.

We overnachten hier op het Woodbourne Resort, oorspronkelijk is het de bedoeling dat we hier zouden camperen. Maar door het aanhoudende slechte weer heeft Monique huisjes geregeld, die hier ook aanwezig zijn. Ik word ingedeeld met drie vrouwen in een huisje, wat een geluk.

Vrijdag 23 november

Het is nog steeds slecht weer. We gaan vandaag de stad in, zodat we ons in het centrum kunnen vermaken in de overdekte winkelcentra. Je weet hoe dat gaat van de ene naar de andere winkel en niet vergeten de inwendige mens te versterken. Wat Knysna in het khoikhoi's betekent is niet helemaal duidelijk. Men neemt aan dat het 'Steil Omlaag' betekent. Die vertaling slaat op 'The Heads' Twee zandstenen steile rotsen die de haven en lagoon van Knysna beschermen. Vele schepen zijn gezonken terwijl ze door de opening tussen de twee rotsen voerden. De stroming is onvoorspelbaar en bij stormachtig weer

levensgevaarlijk. Toch wilden schepen de haven binnenvaren om hout te verschepen afkomstig uit de bossen. Naast hout is Knysna beroemd om zijn oesters en vis. Alleen al in de lagoon komen meer dan 200 verschillende vissoorten voor, waaronder een zeldzaam zeepaardje. Visserij, duiken en het idyllische landschap maken dit stadje een geliefd oord voor de Zuidafrikaners. Omdat de camping buiten de stad ligt, in de avond naar de stad, via een omweg, omdat er een doorgaande route is ondergespoeld door het slechte weer en daar een restaurant opgezocht.

Zaterdag 24 november

Het is inmiddels duidelijk dat we nog een dag langer in Knysna zouden blijven, want de volgende bestemming 'Nature's Valley' is namelijk niet te bereiken vanwege een weggespoelde weg. Dus Monique komt met een alternatief, eerst gaan we de ingang van de haven en de lagoon bekijken. Daarna naar de 'gardens of eden' een park met verschillende soorten bomen en tenslotte naar een soort opvangtehuis voor olifanten. In de avond weer naar de stad om een restaurant op te zoeken; de weg is inmiddels weer opengesteld.

Zondag 25 november

Transfer van Knysna naar Addo Elephant Park (330 km). Onderweg bezoeken we nog de hoogste Bungi jump van de wereld. We stoppen bij een Wimpy's om gezamenlijk wat te eten. We verblijven buiten het park in een soort woonboerderij, waar omheen allemaal kleine huisjes staan. Een ieder krijgt hier zijn eigen onderkomen. Een prachtige locatie voor de laatste nacht. We kunnen ons hier lekker relaxen. Ook hier kunnen we gewoon aanschuiven voor het avondeten. Tijdens het eten - we hebben tijdens de vakantie geld ingezameld voor Monique

- begint Alje aan zijn toespraak. Hij heeft voor iedereen een goed woordje en overhandigt Monique haar cadeau. Uiteraard heeft Monique ook voor een aardigheidje voor ons gezorgd. Na het gezellige etentje, allemaal ons huisje opgezocht. Hier moeten we onze koffers herschikken voor de andere dag.

Maandag 26 november

Al vroeg op, koffer bij de aanhanger voor de laatste keer en daarna het ontbijt. En nu op pad naar 'Addo Elephant Park'. In het park leven onder andere 300 olifanten, tientallen zwarte neushoorns, buffels en sinds september 2003 ook leeuwen. We rijden een halve dag door het park, zien allerlei dieren, zoals olifanten, wrattenzwijnen, bontebok, zebra's, jackhals, landschildpad, enz. Rond de middag vanaf 'Addo' vertrek naar het vliegveld van Port Elizabeth. Alwaar we ons inchecken voor vertrek, afscheid nemen van Monique, in een vliegtuig stappen van British Airways en naar Johannesburg vertrekken.

Dinsdag 27 november

Na een voorspoedige vlucht vanaf Johannesburg, bij Schiphol nog wel even een doorstart moeten maken. Bij de bagage band van iedereen afscheid genomen en op weg naar de uitgang. Wil en Jan staan al te wachten, want door de doorstart is het wel wat later geworden. Na een hartelijk welkom, op naar huis.

Met vriendelijke groet,

Han Mellaard

